

& Holger Dansk och Burman:

(#: <:19> a;mi /mi3mi soso mifa a;fa mimi re3Ti doLa; mimi soso mifa a; mimi reereTi doLa; do3re mimi reereTi doLa)×26

'1 Nu /vill jag eder säga ; om Burmans långa växter, ; han var femton alnar ; ovan sadlen och hästen. (×: – **Holger Dansk vann seger av Burman.**)

'2 Men nu vill jag eder säga ; om Burmans svärd det långa, ; det var femton alnar ; emellan udden och tången.

'3 Burman han red för staden ut, ; han lät sitt glavind skina: ; "Statt upp, du Israels konung, ; giv du mig dotter dina."

'4 Konungen gick för staden ut, ; han sköt sin hatt för änne: ; "Vadan är du store man kommen, ; emedan dig ingen känner?"

'5 "Jag är kommen av Sporra land, ; där haver jag mina fränder. ; Innan jag rider ur staden ut, ; skall du lära mig att känna."

'6 "Jag skall mig beråda ; med alla mina fränder ; Tredje dagen om kvällen ; jag dig budet sänder."

'7 Burman rider av staden ut, ; han rider i fullan dus. ; Han kastar en sten tillbaka ; var stor som ett bastehus.

'8 Burman han kastar sin stenar åt stan, ; det skedde ett så stort ett under. ; Stockar och bjälkar de gingo utav, ; och murarne ramlade sönder.

'9 Jungfrun hon tager sitt silver och gull ; och binder det i en klut ; Så gånger hon sig till fångahus ; att lösa en fånge ut.

'10 Jungfrun ropar över fångahus ; högt över alla fångar ; "Svara mig Holger Danske ; orkar du ännu något gånga!"

'11 "Litet orkar jag krypa ; och hälften mindre gånga ; Här har jag legat i femton år ; allt som eder faders fånge

'12 Här har jag legat i femton år ; allt på de hårda linor ; Svara mig nu stolts jungfru ; vad eder står till mena."

'14 "Här är kommet Burmans namn ; en kämpe över alla kämpar ; Han vill min fader av landet driva ; och mig ohederligt hämta."

'14 "Ej skall han eder ohederligt hämta ; han är icke eder like ; Hans moder är ett havstroll ; hon ligger för Österrike.

'15 Men hade jag sadel och hade jag svärd ; ett svärd över alla måtta ; Så skulle jag rida en dust idag ; för jungfrun livet att våga."

.....

'16 "Jag skall giva eder kläder ny ; och helst utav det bästa ; Därtill giver jag eder betsel ; och svärd och en sadel och häster."

'17 Burman han håller för staden ut ; och kastar sin häst åt väster ; "Ser ni jungfru Gloria, ; hur fagert jag håller på hästen."

'18 "Inte är du mycket fager att se, ; din kjortel den är viter. ; En krokot näsa, tre alnar lång, ; en skråpuk äst du liker!"

'19 Burman han rider från staden ut ; han låter sin rompa kröka ; "Jag fruktar för Holger Danske; han vill ock allt försöka."

'20 Den första strid de redo ihop ; de redo ihop som fiender ; Hästarna föllo till marken ; och glaven gingo sönder.

'21 Holger tager sin brune brand ; den skiner som guldets röda ; Så hugger han Burmans huvud utav ; så blodet rann honom till döda.

.....

'22 Holger han håller för staden ut; han låter sin sköld skina ; "Statt upp du Israels konung ; och giv mig dotteren dina!"

'23 Holger han gångar i salen in ; det sjunger i varje tilja ; "Statt upp du Israels konung ; och giv mig nu din vilja!"

'24 "Dotter jag haver ej mera än en ; hon är redan given manna ; Men kan du henne från Burman befria ; så går hon dig till handa."

.....

'25 "Vi hava ridit en dust idag ; den varade icke länge ; Vi hava ridit en dust idag ; allt som två raska hovdrängar."

'26 "Är det nu sant du säger för mig ; du må mig icke svike ; Så giver jag dig dotteren min ; och halva mitt kungarike."